

Խեղճ մայրը աս սոսկալի դէպքէս զար-
հուրած՝ ուրիշ խուց փախաւ . անոր ալ
առաստաղը սկսաւ պատրուտիլ, գերան-
ները կործանելու վրայ էին . անկէց ալ
խուցէ խուց փախչելով, երբոր տեսաւ
որ ալ ազատելու ճար չկայ, պատու-
հանի մը դիմացը վազեց, ու լալով ժո-
ղովրդեան ցցուց տղան . “ Ողորմեցէ՛ք՝
կը պոռար, ողորմեցէ՛ք չէ ինծի հապա-
այս անմեղ տղուն ” : Եւ այց ան կանչու-
տելու, արցունքի ու աղաչանքի ատենը
յանկարծ տեսնես գլխուն վրայի գե-
րանը կործանեցաւ, պատը փլաւ, և
գորովագուժ մայրը իր որդւոյն սիրոյն
զոհն եղաւ :

ԱՌԱԿ

Երիծեանիկ և Բոլնիկը .

Երիծեանիկն երկար ճամբայ ընելով
Շատ բան էր սովոր .
Ով որ կը տեսնէ շատ բան գիտելով՝
Ըգգոյշ է եւել .
Պըզտի փոթորիկ մ'ալ նա ինքն հեռուանց
Կանուխ կ'իմանար .
Ծայրը չըփրթած՝ շուտով նաւաստեաց
Ձայն իմաց կու տար :
Հեղ մը կանեփին ցանուելու ատեն
Տեսաւ երկրագործ մ'որ առեր հունտէն
Շատ մը ակօսներ
Անով կը ծեփէր :
Ըսաւ թըռչնեկաց . “ Ըս չի հաւնեցայ .
Ձեզ կը մեղքընամ . ես վըտանգն երբ գայ ,
Կըրնամ տեղմ ” հեռու
Ծակ մը քաշուելու :
Կը տեսնէք դուք սա ձեռքն որ անգագար
Կ'ելլէ ու կ'իջնայ օգուն մէջ վեր վար .
Օր մը կայ գալու ,
Շատ ալ չէ հեռու ,
Որ ցանածն ըլլայ ձեզ աղետարեր ,
Բուսնելով անկէց որսի գործիքներ .
Բըռնելու թակարդ
Վտրմ եւ որոգայթ .
Չորն ըսեմ՝ հիւսուած
Հազար մէկ կազմած ,
Որ ձեզ ատենին
Մահ , բանտ ծընանին .
Յանցեր ծակուծակ ,
Պըզտաթիկ վանդակ .

Ինձ ըրէք մըտիկ
Կերէք զայս հատիկ , — :
Անոնք ծաղրեցին
Ձինքն եւան գացին
Դաշտաց մէջ ազատ
Ուր կերն էր առատ :

Կանչեցաւ կանեփն , ըսաւ ծիծեռնիկն
Ելէք խրեցէք շուտ մէկիկ մէկիկ
Բուսած ցողուններն անիծած հունտիդ .
Ձէ նէ՛ ըստոյդ է , գիտնաք , կորուստնիդ :
“ Շատգըրո՛ւց դուն ալ չարեաց մարգարէ ,
Պատասխան կ'առնէ ,
Ատ ինչ գեղեցիկ գործ մեզ կը դնես .
Ամէն մէկերնիս հազար ալ ընես ,
Մաքրել չենք կըրնար բոլոր ատ արտեր ,
Նայէ թէ կանեփն ինչպէս է աճեր :
— Բայց շատ գէշ կ'ընէք , ըսաւ ծիծեռնիկ ,
Այն ժանտ հատիկներն ահա կը հասնին ,
Եւ որովհետեւ խօսքերուս իմին
Դուք մինչև հիմայ ականջ չը դրիք ,
Գէթ արտերն երբոր ծածկըւած տեսնաք
Ցորեննուն հոգէն ազատած մըշակք
Որ կ'ելլեն թըռչնոց հետ կըռուրտելու ,
Երբ վանդակն ու ցանց
Որոգայթ լարուած
Խեղճ թըռչնիկներու ,
Ասդիս ու անդին
Մի ալ թըռչտիք .
Կեցէք ձեր բունին
Մէջը հանգարտիկ .

Կամ կըռնկան պէս , կաքաւ ու բագին՝
Աշխարհքէ աշխարհք փոխեցէք երկին .
Այլ գիտեմ դուք չէք մեզի պէս ուժով
Թըռչիլ ու անցնիլ անապատն ու ծով .
Եւ ոչ իսկ երթալ աշխարհք մը օտար .
Ձեզի ապահով մէկ հատիկ է ճար
Պատի մը ծակի մէջ մըտնալ կենալ , :
Թըռչունք ձանձրացած ալ անոր լեզուէն
Խառնաձայն կարկաշ հոն կը վերցընեն ,
Ինչպէս Տրոյացիք երբ Կասանդրայի
Բերանը բացուեր որ իրենց խօսի :
Ինչպէս որ անոնց՝ նոյնն եղաւ ասոնց ,
Գերի բռնուեցան շաաերը թըռչնոց :

Ինչ որ մեր ըղձիցն յարմար կ'երևնան՝
Կ'ընդունինք միայն .
Չարեաց չենք հաւտար , մինչեւ որ չի գան :

ԼԱՖՈՆԴԷՆ